

Sygn. akt I ACa 102/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Uznańska
Sędziowie:	SSA Anna Kowacz-Braun SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Protokolant:	sekr.sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2014 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa C. O. (1)

przeciwko (...) Sp. z o.o. w K.

o ustalenie

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 20 września 2013 r. sygn. akt VII GC 83/13

1. zmienia zaskarżony wyrok nadając mu brzmienie:

„I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda C. O. (1) na rzecz strony pozwanej (...) sp. z o.o. w K. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów procesu.”

2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt : I ACa 102/14

UZASADNIENIE

C. O. (1) w pozwie skierowanym przeciwko A. T. - spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. domagał się stwierdzenia nieistnienia trzech uchwał Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników strony pozwanej odbytego w dniu 11 lutego 2013r. Twierdził , że wspólnicy w osobach R. S. (1) i A. P. (1) w sposób nieodpowiadający prawu

doprowadzili do zwołania Zgromadzenia, a tym samym uchwały objęte żądaniem pozwu nie mogą być uznane za ważne podjęte, co więcej w ogóle nie mogą być traktowane jako akty organu podmiotu korporacyjnego.

Powód podnosił, że zwołując Zgromadzenie wspólnicy ci nie reprezentowali 51 % udziałów w kapitale zakładowym, który uprawniał by ich, przy wykorzystaniu zapisu §18 ust. 4 umowy spółki, do jego zwołania. Zdaniem powoda pełnomocnictwo jakim legitymował się R. S. (1) by reprezentować E. K. (1), dysponującą 25 % udziałów nie było skuteczne.

Powód twierdził także, że podjęte uchwały miały na celu uniemożliwienie wykonania wyroku zapadłego przed Sądem Okręgowym w Kielcach, w sprawie o sygnaturze VII GC 80/12 z dnia 25 stycznia 2013r, który zobowiązywał A. P. i R. S. do zapłaty świadczeń pieniężnych na rzecz AeroTower - spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - spółki komandytowej w K., której strona pozwana jest komplementariuszem.

C. O. (1) podnosił ponadto, że z uwagi na treść podjętych uchwał, a to odwołania go z funkcji prezesa zarządu [uchwała nr (...), powołania na jego miejsce M. Ł.(...) oraz zezwolenia na zbycie przez E. K. (1) wszystkich udziałów w kapitale zakładowym spółki, ma on interes prawny w żądaniu ustalenia, które sformułował w pozwie.

Strona pozwana odpowiadając na pozew domagała się jego oddalenia podnosząc w pierwszej kolejności, że wspólnicy, którzy doprowadzili do zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników działali w granicach prawa. R.S. legitymował się ważnym i skutecznie udzielonym pełnomocnictwem pochodzącym od E. K. (1), mógł zatem wspólnie z A. P. (1) wnioskować do zarządu spółki o zwołanie NZW, a w sytuacji nie uczynienia temu wnioskowi zadość doprowadzić do jego zwołania mimo bierności tego organu, w tym w szczególności jego prezesa.

Pozwana podnosiła brak interesu prawnego powoda w żądaniu ustalenia nieistnienia uchwał wskazując, że C. O. (1) był prawidłowo zawiadomiony o terminie Zgromadzenia z dnia 11 lutego 2013r i sam zdecydował o nie wzięciu w nim udziału. Pozbawił się zatem możliwości zaskarżenia podjętych ważnych uchwał. Nie może, w sytuacji upływu terminów do ich zaskarżenia, w chwili obecnej uciekać się do żądania stwierdzenia ich nieistnienia.

Wyrokiem z dnia 20 września 2013r Sąd Okręgowy w Kielcach uznał za nieistniejące wszystkie trzy uchwały objęte żądaniem zawartym w pozwie [pkt I] oraz zasądził od(...) - spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz C. O. (1) kwotę 150 złotych tytułem kosztów procesu [pkt II sentencji wyroku] .

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w K. byli : C. O. (1) , A. P. (1) , R. S. (1) oraz E. K. (1). Wszyscy wspólnicy mieli po 25 % udziałów w kapitale zakładowym.

Zgodnie z §18 ust 4 umowy spółki w wykonaniu uprawnienia wynikającego z normy §3 art. 235 k.s.h. każdemu wspólnikowi lub wspólnikom, którzy reprezentują łącznie 51 % kapitału zakładowego przysługiwało prawo do zwołania Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników o ile zarząd nie zwołał go w terminie określonym w kodeksie spółek handlowych albo też Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników jeżeli jego zwołanie uznają za wskazane, a zarząd nie zwołał go w terminie dwóch tygodni od daty zgłoszenia takiego żądania. Zgodnie z tą umową wspólnicy mieli prawo uczestnictwa w Zgromadzeniu, wykonywane bądź to osobiście bądź przez ustanowionego na piśmie pełnomocnika.

Pismem z dnia 1 grudnia 2012r wspólnik A. P. (1) zwrócił się do zarządu o niezwłoczne zwołanie Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników w celu rozliczenia działalności spółki w 2011, wyboru lub uzupełnienia składu zarządu, wyrażenia zgody na zbycie udziałów oraz załatwienia innych spraw objętych porządkiem obrad. W odpowiedzi na to żądanie prezes zarządu (...) C. O. (1), w dniu 4 grudnia 2012r, zwołał na dzień 18 grudnia 2012r Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników w porządku obrad którego z nalazły się : wyrażenie zgody na zbycie udziałów w kapitale zakładowym przez niego powoda oraz E. K. (1) z pominięciem prawa pierwokupu, a także powołanie nowego zarządu w sytuacji gdyby podjęto uchwałę wyrażającą zgodę na zbycie udziałów przez C. O. (1).

Na Zgromadzeniu stawiał się jedynie powód. Zgromadzenie podjęło dwie uchwały nie wyrażające zgody na zbycie udziałów w kapitale zakładowym przez C. O. i E. K..

W dniu 11 grudnia 2012r wspólnicy R. S. (1) , A. P. (1) i oraz E. K. (1), za którą działał jej pełnomocnik K. G. (1) , zwrócili się do prezesa zarządu pozwanej z żądaniem zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników , którego przedmiotem miały być - poza sprawami bieżącymi dotyczącymi sytuacji spółki - także odwołanie dotychczasowego i powołanie nowego zarządu oraz zezwolenie na sprzedaż przez E. K. (1) wszystkich przysyłających jej udziałów.

Wezwanie to , wysłane drogą pocztową nie zostało odebrane i wróciło do nadawcy - R. S. (1) - w dniu 28 grudnia 2012r .

W dniu 6 stycznia 2013r powód jako zarząd spółki zwołał na dzień 21 stycznia tego roku Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników w porządku obrad którego znalazły się : uzupełnienie składu zarządu oraz wyrażenie zgody na zbycie udziałów przez wspólników z pominięciem prawa pierwokupu. Podobnie jak poprzednio stawiał się jedynie C. O. (1).

Zgromadzenie podjęło uchwałę o nie wyrażeniu zgody na zbycie przez wspólników udziałów z pominięciem prawa pierwokupu. Zgromadzenie odstąpiło, wobec nie zgłoszenia kandydatów , od podejmowania uchwały w sprawie uzupełnienia składu zarządu.

Pismem z dnia 23 stycznia 2013r R. S. (1) działając imieniem własnym oraz jako pełnomocnik wspólniczki E. K. (1) oraz A. P. (1) zwołali na dzień 11 lutego 2013r Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników strony pozwanej z porządkiem obrad obejmującym : odwołanie poprzedniego zarządu , powołanie nowego oraz wyrażenie zgody na sprzedaż wszystkich 25 % udziałów w kapitale zakładowym przez E. K. (1).

Zwołujący NZW wspólnicy powołali się na uprawnienie wynikające z ust. 4 §18 umowy spółki i fakt nie zwołania Zgromadzenia przez zarząd w terminie dwóch tygodni od daty skierowanego doń ich żądania w tym zakresie.

Pełnomocnictwo jakim legitymował się R. S. (1) reprezentując E. K. (1) w trakcie Zgromadzenia zostało mu udzielone w dniu 21 stycznia 2013r przez K. G. (1). Ten został umocowany do tej reprezentacji wcześniej , na podstawie pełnomocnictwa, w formie aktu notarialnego , udzielonego mu przez M. G. (1), w dniu 17 grudnia 2012r. Pełnomocnictwo to nie zawierało prawa udzielania dalszych pełnomocnictw / substytucji/

M. G. (1) był umocowany przez E. K. (1) m. in. do prowadzenia w jej imieniu bieżącej działalności spółki, do występowaniu na zwyczajnych i nadzwyczajnych zgromadzeniach z prawem głosowania przy podejmowaniu uchwał , w tym takich , które byłyby związane z zamianą umowy spółki oraz do zbycia udziałów jakie mocodawczyni miała w kapitale zakładowym. Zakres pełnomocnictwa zawierał także uprawnienie do udzielenia dalszych pełnomocnictw.

Na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Wspólników odbytym w dniu 11 lutego 2013r uchwałą nr (...)odwołano z funkcji prezesa zarządu C. O. (1) , uchwałą nr (...)powołano na jego miejsce M. Ł. , a uchwałą nr (...)udzielono E. K. (1) zgody na zbycie wszystkich udziałów w spółce.

Sąd I instancji ustalił ponadto , że przed Sądem Okręgowym w Kielcach była prowadzona sprawa z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - spółki komandytowej w K. przeciwko R. S. (1) oraz A. P. (1) o zapłatę odpowiednio 200 000 i 170 000 złotych tytułem zaległych wkładów pieniężnych. Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2013r powództwo wobec pozwanych jak komandytariuszy spółki , której komplementariuszem jest pozwana w niniejszym sporze , spółka z o. o. (...) , powództwo zostało uwzględnione.

W rozważaniach prawnych Sad I instancji stanął na stanowisku , że C. O. (1) ma interes prawny w ustaleniu nieistnienia uchwał podjętych na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników strony pozwanej odbytym w dniu 11 lutego 2013r, a to wobec ich treści. W odniesieniu do tych [nr (...) i (...)] , które dotyczą odwołania go z funkcji prezesa zarządu oraz powołania na to stanowisko M. Ł. interes ten ma charakter osobisty , natomiast w odniesieniu do uchwały nr(...) , zezwalającej na zbycie przez E. K. (1) wszystkich udziałów jakie posiadała kapitale zakładowym interes ten wyraża się w możliwości wpływania na to kto będzie przyszłym wspólnikiem , nabywając udziały ustępującego wspólnika.

Zdaniem Sądu Okręgowego wspólnicy w osobach A. P. (1), R. S. (1) oraz zastępowanej przez pełnomocnika K. G. (1), E. K. (1) byli uprawnieni by domagać się, na podstawie § 18 ust. 4 umowy spółki, od stanowiącego zarząd prezesa C. O. (1) zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia wspólników, odbytego ostatecznie w dniu 11 lutego 2013r albowiem wskazywany przez nich porządek obrad był inny niż ten, który określił powód zwołując NZW na 18 grudnia 2012r a następie 21 stycznia 2013r.

Tym nie mniej dokonując takiego zwołania pismem z dnia 23 stycznia 2013r nie wypełnili oni przesłanek, które czyniłyby tę czynność ważną, co spowodowało, iż samo Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników także nie może być uznane za posiedzenie organu korporacyjnego zdolne do podejmowania jakichkolwiek uchwał.

Stanowisko to oparł Sąd I instancji na analizie faktów ustalonych w sprawie przez pryzmat wymagania jakie powstaniu uprawnienia po stronie wspólników do zwołania NZW daje zapis §18 ust. 4 umowy spółki.

Wskazując, że uprawnienie takie zgodnie z tym zapisem daje on wspólnikowi lub wspólnikom reprezentującym łącznie 51 % udziałów w kapitale zakładowym(...)stwierdził, że ani w dacie zwoływania ani też w czasie odbywania Zgromadzenia wskazani wyżej wspólnicy nie legitymowali się taką wielkością udziałów. Pismo zwołujące, datowane na 23 stycznia 2013r, zostało podpisane przez R. S. (1) i A. P. (1) dysponujących razem 50 % udziałów.

Jako niewykazane w sporze uznał przy tym twierdzenia strony pozwanej, że R. S. (1) działał zarówno w tym dniu jak i na Zgromadzeniu także jako pełnomocnik kolejnego wspólnika E. K. (1). Umocowanie bowiem na jakim opierał on swoje uprawnienie do działania za nią nie upoważniało go do skutecznego przedsięwzięcia w jej imieniu żadnej z tych czynności.

Wywodził on to uprawnienie z pełnomocnictwa udzielonego mu przez K. G. (1) z dnia 21 stycznia 2013r, który własne umocowanie do działania za E. K. (1) opierał na pełnomocnictwie udzielonym w formie notarialnej przez M. G. (1). Tyle tylko, że umocowanie pochodzące od M. G. na rzecz K. G. nie obejmowało prawa udzielania dalszych pełnomocnictw / substytucji/ Zatem K. G. nie mógł skutecznie udzieli dalszego pełnomocnictwa R. S..

Dodatkowo Sąd zwrócił uwagę, że żądanie zwołania NZW skierowane do zarządu pozwanej, datowane na 11 grudnia 2012r, podpisał za E. K. (1) K. G. (1) jako jej pełnomocnik, czyniąc to nieskutecznie albowiem pełnomocnictwo udzielone mu przez M. G. (1) nosi datę późniejszą, a to 17 grudnia 2012r,

Ten wniosek prawny przywiódł Sąd I instancji do oceny, że Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników strony pozwanej odbyte w dniu 11 lutego 2013r w ogóle nie zostało zwołane, nie mogło się odbyć, a zatem akty oznaczone jako uchwały nr (...)podjęte w czasie niego przebiegu nie mogą być uznane za uchwały organu podmiotu korporacyjnego.

Wykluczył przy tym Sąd Okręgowy także możliwość, dla braku spełnienia przesłanek z art. 240 kodeksu spółek handlowych, uznania ich za uchwały ważne podjęte mimo braku formalnego zwołania zgromadzenia wspólników.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu była norma art. 98 §1 kpc i wynikająca z niej, dla rozliczeń z tego tytułu pomiędzy stronami, zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

W apelacji od tego orzeczenia strona pozwana, zaskarżając je w całości, domagała się jego zmiany i oddalenia powództwa oraz obciążenia powoda kosztami sporu za obydwie instancje. Jako wniosek ewentualny sformułowała żądanie uchylenia go i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach :

- naruszenia prawa procesowego a to art. 227 kpc poprzez oddalenie wniosków pozwanej o przesłuchanie w charakterze świadka K. G. (1) oraz zobowiązania go do przedłożenia dalszego pełnomocnictwa do reprezentacji E. K. (1) na podstawie którego był on uprawniony do działania w jej imieniu w zakresie domagania się

zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników oraz udzielania pełnomocnictwa R. S. (1) do zastępowania tej wspólniczki(...),

- naruszenia art. 189 kpc wobec uznania , że C. O. (1) miał interes prawny w domaganiu się ustalenia nieistnienia uchwał podjętych w dniu 11 lutego 2013r , mimo że miał on możliwość skutecznego podważania ich w drodze domagania się ich uchylenia jako niezgodnych z prawem bądź ich uchylenia wobec ich niezgodności z umowa spółki czy z innymi kryteriami wymienionymi w art. 249 ksh , a także w następstwie wyrażenia oceny prawnej , iż NZW nie zostało zwołane, a podjęte uchwały należy ocenić jako nieistniejące ,

- naruszenia prawa materialnego, a to art. 235 §1 w zw. z art. 235 §2 oraz 238 i 241 kodeksu spółek handlowych jako konsekwencji dokonania przez Sąd Okręgowy nieprawidłowej wykładni tej normy i przyjęcia , że nie doszło do ważnie zwołanego w dniu 11lutego 2013r Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników , a podjęte uchwały, objęte żądaniem pozwu nie istnieją.

W motywach apelacji strona pozwana powtórzyła argumenty na jakich opierała swoje stanowisko procesowe zawarte w odpowiedzi na pozew akcentując w szczególności to , że C. O. (1) będąc zawiadomiony o terminie Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników świadomie nie stawiał się na nie i tym samym pozbawił się możliwości zaskarżenia podjętych wówczas uchwał na podstawie czy to art. 249 czy 252 k.s.h.

Fakty ustalone w sprawie , zdaniem powódki , nie stanowią dostatecznej podstawy do zaakceptowania oceny prawnej Sądu I instancji co do tego , że NZW nie zostało zwołane , a uchwały wówczas podjęte za takie nie mogą być uznane , podobnie jak i ocena uznająca , że powód ma interes prawny w żądaniu stwierdzenia ich nieistnienia. W ocenie autora apelacji Zgromadzenie zostało zwołane, uchwały zostały podjęte , a ewentualna niezgodność ich z postanowieniami umowy spółki mogłaby być podważana na podstawie art. 249 ksh z której C. O. (1) nie skorzystał.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy strony pozwanej jest uzasadniony , prowadząc do zreformowania objętego nim orzeczenia w sposób postulowany w jego wniosku.

Nie ma racji pozwana gdy powołuje zarzut naruszenia prawa procesowego , w sposób mający mieć wpływ na wynik sprawy.

Jak wynika z akt spawy Sąd Okręgowy zobowiązał K. G. (1) do przedłożenia dokumentu dalszego pełnomocnictwa mającego upoważniać go do działania imieniem E. K. (1) ale wezwanie to okazało się nieskuteczne. / por k. 175 i k 193 akt/ Oddalił także wniosek o jego przesłuchanie w charakterze świadka / k. 198 akt/ , która to decyzja procesowa nie spotkała się z zarzutem profesjonalnego pełnomocnika strony pozwanej opartym na art. 162 kpc mimo , że był obecny na posiedzeniu podczas którego zapadła.

Zgodnie z ukształtowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego , sformułowanym na tle wykładni tej normy , zaniechanie tego rodzaju czyni nieskutecznym zarzut apelacyjny dotyczący naruszenia prawa formalnego przez Sąd I instancji o ile miałby on być konstruowany w oparciu o nie przeprowadzenie tego dowodu.

/ por. bliżej , dla przykładu , orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2007r, sygn.. II CSK 96/07 , powołane za zbiorem Lex nr 347245/

W konsekwencji tak motywowany zarzut procesowy należy uznać za nietrafny , a wobec nie podnoszenia innych , dotyczących sposobu ustalenia przez Sąd Okręgowy faktów doniosłych dla rozstrzygnięcia , ich kompletności oraz braku sprzeczności z treścią zebranego w sprawie materiału procesowego , ustalenia te , jako niewadliwe , Sąd II instancji, przy ich akceptacji , przyjmuje za własne.

Trafne są natomiast zarzuty naruszenia prawa materialnego za pomocą których strona pozwana neguje pogląd prawny Sądu I instancji zgodnie z którym Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...) w ogóle nie zostało na dzień 11 lutego 2013r zwołane , a akty podjęte podczas jego przebiegu należy ocenić jako uchwały nieistniejące.

Dopuszczalność wyróżnienia kategorii tzw uchwał nieistniejących organów spółek kapitałowych wynika ze stanowiska doktryny prawa handlowego , której część przyjmuje taką możliwość , w sytuacji rażącego naruszenia norm proceduralnych , które nie pozwalają uznawać podjętego przez organ podmiotu korporacyjnego aktu za uchwałę. Przeciwnicy tego stanowiska reprezentują pogląd zgodnie z którym ani poprzednio obowiązujące przepisy kodeksu handlowego ani obecna ustawa Kodeks spółek handlowych nie dawały i nie dają obecnie podstawy normatywnej do takiej ich kwalifikacji.

/ por. bliżej w tej materii stanowisko S. Sołtysińskiego w : Kodeks spółek handlowych, uwagi do art. 249 - wydawnictwo CH Beck 2013r , a także uwagi E. P. w głosie do wyroku SN z 7 września 1993r , sygn.. II CRN 60/93 , publ. OSP 1994 nr 5 poz.86 jak również wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2011 , sygn.. IIICSK 150/10 , powołany za zbiorem Legalis. /

Możliwość uznawania uchwały organu podmiotu korporacyjnego za nieistniejącą dopuszcza , w pewnych , szczególnych okolicznościach faktycznych, orzecznictwo Sądu Najwyższego , zauważając jednak zawsze , iż konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i pewności obrotu przemawia za ograniczeniem możliwości uznawania uchwały za taką do zupełnie wyjątkowych przypadków rzeczywiście rażącego naruszenia norm proceduralnych przy ich podejmowaniu.

Dla przykładu w orzeczeniu z 28 maja 1991r , sygn.. I CR 410/90 , powołanej za zbiorem Legalis Sąd Najwyższy przyjął , że nieistniejąca jest uchwała podjęta na zgromadzeniu wspólników zwołanym tylko przez niektórych członków zarządu . W judykacie z dnia 12 grudnia 2008r , sygn.. II CSK 278/08 , powołanym z za zbiorem Legalis , ocenił jako taką uchwałę , która podjęły podmioty nie mające statusu wspólników , gdy w ogóle nie doszło do zwołania zgromadzenia , które miało ją podjąć , gdy nie było wymaganego quorum albo też gdy za uchwałą nie została oddana wymagana większość głosów.

Przenosząc te uwagi natury ogólnej na grunt rozstrzyganej sprawy stwierdzić należy , iż , nietrafna jest ocena prawna Sądu Okręgowego sprowadzająca się do wniosku , że posiedzenia wspólników strony pozwanej odbytego w dniu 11 lutego 2013r nie można uznać za ważne zwołane i odbyte Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników, a w konsekwencji , że uchwały objęte żądaniem pozwu w istocie nie istnieją.

Fakty ustalone w sprawie nie dają podstaw do tego rodzaju oceny.

Zgodnie z §18 ust. 4 umowy spółki stanowiącego wypełnienie i uszczegółowienie na potrzeby spółki (...) normy art. 235 §3 Kodeksu spółek handlowych wspólnik lub wspólnicy reprezentujący łącznie 51 % kapitału zakładowego mogli zwołać Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników w sytuacji , gdy uznają to za wskazane , a zarząd nie zwoła Zgromadzenia w terminie dwóch tygodni od daty zgłoszenia takiego żądania .

Trafnie zauważa w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd I instancji , że zarząd w osobie powoda C. O. (1) nie uczynił zadość temu żądaniu wystosowanemu w dniu 11 grudnia 2012r , poprzez zwołanie dwóch Nadzwyczajnych Zgromadzeń Wspólników odbytych w dniach 18 grudnia 2012r i 21 stycznia 2013r albowiem zaproponowane przezeń porządki obrad obu różniły się od tego na jaki wskazywali wspólnicy.

Tym samym należy uznać , iż mogli oni skorzystać z uprawnienia do zwołania NZW strony pozwanej , które wynikało ze wskazanego wyżej zapisu umowy spółki.

Przystępując do jego realizacji skierowali w dniu 11 grudnia 2012r do zarządu spółki pismo żądające zwołania Zgromadzenia , przy czym pismo to zostało podpisane przez wspólników legitymujących się jedynie 50 % udziałów w

kapitale zakładowym/ k. 159 akt/ Podpisany pod nim bowiem K. G. (1) , mający być pełnomocnikiem wspólnika E. K. (1) nie dysponował ważnie udzielonym pełnomocnictwem , które uzyskał dopiero w dniu 17 grudnia 2012r od M. G. (1).

Ta wada wezwania skierowanego do zarządu jest o tyle pozbawiona znaczenia dla oceny roszczenia powoda , że ani Kodeks spółek handlowych ani wskazane wyżej postanowienie umowy spółki nie wymagają by samo żądanie zwołania NZW kierowane do zarządu także było sformułowane przez wspólników mających łącznie 51 % udziałów w kapitale zakładowym.

Istotniejsza jest wadliwość jaką dotknięty był akt samego zwołania przez wspólników A. (...) na dzień 11 lutego 2013r. Zawiadomienia o fakcie zwołania , jego terminie i proponowanym porządku obrad podpisali A. P. (1) i R. S. (1), mający działać imieniem własnym oraz jako pełnomocnik wspólniczki E. K. (1). Umocowanie do działania w jej imieniu wywodził z aktu pełnomocnictwa udzielonego mu w dniu 21 stycznia 2013r przez K. G. (1) / k. 159 akt/

Zakres tego pełnomocnictwa jakim legitymował się K. G. (1) nie upoważniał go udzielania dalszego pełnomocnictwa / substytucji/ do reprezentacji E. K. (1), w sprawach dotyczących spółki w tym do zwoływania Zgromadzeń wspólników i głosowania na nich. W ramach postępowania rozpoznawczego strona pozwana nie wykazała swojego twierdzenia , że K. G. (1) takim [dalszym] pełnomocnictwem w dacie 21 stycznia 2013r legitymował się i co więcej nadal , sam jego dokument posiada.

Brak w zakresie umocowania R. S. (1) do reprezentacji E. K. (3) dysponującej 25 % udziałów w kapitale zakładowym pozwanej zarówno na etapie zwoływania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników jak i podczas głosowania nad uchwałami w czasie jego przebiegu prowadzi do oceny , że procedura zwoływania Zgromadzenia w dniu 11 lutego 2013r jak i akty głosowania nad poszczególnymi uchwałami objętymi żądaniem pozwu były nieprawidłowe i nie odpowiadały wymogom stawianym w tym zakresie przez umowę spółki jak i ustawę Kodeks spółek handlowych.

Tym nie mniej nie można uznać , że te naruszenia norm proceduralnych miały taką rangę , iż Zgromadzenie należy oceniać jako nie zwołane, a same uchwały za akty nieistniejące.

Okoliczności ustalone w sprawie nie pozwalają na taką ocenę gdy wziąć pod uwagę, że same zawiadomienia o zwołaniu Zgromadzenia na dzień 11 lutego 2013r zostały skierowane do wszystkich wspólników , zawierając datę i miejsce jego odbycia oraz proponowany porządek obrad / por. 158 akt/ Zawiadomienie to zostało skutecznie doręczone także powodowi , co potwierdza on w swoich zeznaniach wskazując na fakt doręczenia i świadomie podjętej przez niego decyzji o nieuczestniczeniu w nim / por. k. 199 akt/

Na Zgromadzeniu stawili się dwaj wspólnicy R. S. (1) i A. P. (1) reprezentujący łącznie 50 % udziałów w kapitale zakładowym. Umowa spółki nie przewidywała przy tym , dla zdatości Zgromadzenia do podejmowania uchwał, zachowania w sposób szczególnie określonego quorum biorących w nim udział wspólników czy też reprezentowanych przez nich udziałów.

Przebieg obrad oraz treść podejmowanych uchwał były protokołowane przez obecnego wówczas notariusza. Za wszystkimi podjętymi wówczas uchwałami nr (...)oddano więcej niż połowę głosów „ za „ [aprobowali je obaj uczestniczący w głosowaniu wspólnicy] , co jest spełniło wymaganie bezwzględnej większości głosów , zdefiniowanej na potrzeby Kodeksu spółek handlowych przez art. 4 pkt 10 tej ustawy w zw z ar 245 k.s h, wobec braku odmiennych uregulowań w tym zakresie w umowie spółki. / por . k 168- 170 akt/

Te okoliczności faktyczne pozwalają na wyrażenie oceny prawnej o tym , że Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...) w dniu 11 lutego zostało zwołane , odbyło się i w jego ramach zostały podjęte uchwały o : odwołaniu z funkcji prezesa zarządu C. O. (1) , powołująca na to stanowisko M. Ł. oraz zezwalająca E. K. (1) na zbycie wszystkich, dotąd posiadanych udziałów w kapitale zakładowym.

Wyklucza to możliwość uznania , że żądanie powoda domagającego się stwierdzenia ich nieistnienia jest usprawiedliwione. Wniosek ten ma i tę konsekwencję , iż bezprzedmiotowe jest , w kontekście innych zarzutów

apelacyjnych czynienie rozważań dotyczących tego , czy C. O. (1) wykazał w sporze interes prawny w dokonaniu ustalenia tej treści.

Należy jednak stanowczo podkreślić , że samo uznanie Zgromadzenia za odbyte , a uchwał za podjęte nie może być utożsamione z przyjmowaniem , że uchwały te są zgodne z prawem czy też nie mogłyby być uchylone na podstawie art. 249 k.s.h. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie potwierdza , że co najmniej sam sposób zwołania NZW z 11 lutego 2013r nie odpowiadał wymaganiom wynikającym z §18 ust. 4 umowy spółki, pozostając w tym zakresie w sprzeczności z nią.

Sąd I instancji jak i Sad Apelacyjny , w ramach kontroli instancyjnej orzeczenia , były jednak , po myśli art. 321 §1 kpc , związane żądaniem sformułowanym w pozwie i konsekwentnie podtrzymywanym w toku sporu przez powoda , który domagał się ustalenia nieistnienia uchwał.

Związanie to wykluczało możliwość dokonywania ustaleń i formułowania ocen prawnych dotyczących zasadności innych roszczeń , które potencjalnie wobec uchwał nr(...), jako (...) spółki (...) mógł on sformułować w oparciu o przepisy Kodeksu spółek handlowych.

Z podanych wyżej przyczyn , w uznaniu apelacji za zasadną , Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku , na podstawie art. 386 §1 kpc.

O kosztach procesu Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 §1 kpc w zw z art. 108 §1 kpc i wynikającej z tego przepisu , w zakresie rozliczenia ich pomiędzy stronami sporu , zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy.

Na kwotę należną pozwanej od powoda z tego tytułu , uwzględnwszy wartość przedmiotu sporu , złożyło się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika procesowego , określone na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych [...] z dnia 28 września 2002r [jedn. tekst DzU z 2013 poz. 490]

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd II instancji orzekł na podstawie art. 98 §1 kpc w zw z art. 108 §1 i 391 §1 kpc , stosując tę samą , co uprzednio, zasadę.

Kwota należna spółce (...) od przeciwnika procesowego została określona na podstawie §6 pkt 3 w zw z §12 ust. 1 pkt 2 powołanego wyżej Rozporządzenia.